

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Seruius Galba. Capvt XLV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

ria, & gratulatione solemniter prosequuta est. Quid hac eloquentia magnificentius?

Seruius Galba.

CAPVT XLV.

Galba oratoris ingenium. *Ἰνδὸς ἰσθμῶν, ὁ ὁρατορὶς ὡς ἴσθμῶν.*

Signum quod dicitur ut Herodoti, & Marcellini verbum utatur.

VT in Laelio elegantia, maiestas in Scipione, sic vis in Seruio Galba mirabilis exitit. Testis illa nobilissima causa, quam profocijs grauissime, vehementissimeque egit, in qua vnum quasi comperendinatus, medium diem totum in consideranda causa componendaque posuit: & cum cognitionis dies esset, & Rurilius rogatus sociorum, domum ad Galbam manē venisset, ut cum admoneret, & ad dicendi tempus adduceret, vsque ille quoad ei nuntiatum esset, cōsules descendisse, omnibus exclusis commentatus est in quadam testudine cum seruis literatis, quibus aliud dicitare eodem tempore solitus erat. Interim cum ei nuntiatum esset tempus esse, exiisse in aedes ferunt eo colore, & ijs oculis, ut egisse causam non commentatum putares. Addebant scriptores illos male mulctatos exiisse cum Galba, ex quo significabatur illum, non in agendo solum; sed etiam in meditando vehementem, atque incensum fuisse. Itaque eum fortasse vis, non ingenij solum, sed etiam animi naturalis quidam dolor dicentem incendebat, efficiebatque, ut incitata, & grauis, & vehementem esset oratio. Deinde cum otiosus stylum prehenderat, motusque omnis animi, tanquam vetus hominem defecerat, flaccescebat oratio. Cicero in Bruto.

Curio.

CAPVT XLVI.

Ciceronis iam viri de maiore Curione iudicium.

Curio fuit eiusdem ætatis fere, sine illustri orator, cuius de ingenio, ex orationibus eius existimari potest. Sunt enim, & alia, & pro Seruio Fulvio de incestu nobilis oratio, nobis quidem pueris, hæc omnium optima putabantur, quæ vix iam comparent in hac turba nouorum voluminum (addit)

atque hæc de incestu oratio, puerilis est locis multus, de amore, de tormentis, de rumore, loci sane inanes, verantamen nondum tritis nostrorum hominum auribus, nec erudita ciuitate tolerabiles.

N. N.

a. Itaque plerumque admirationi fuerunt apud veteres, quæ hominibus ad elegantiora certatim defluentibus sunt contempti, nescio quid maius nascitur Iliade.

Tiberius Gracchus, & Caius Carbo.

CAPVT XLVII.

VT inam in Tiberio Graccho, Caius Carbone, talis mens ad temp. bene gerendam fuisset, quale ingenium ad bene dicendum fuit. Profecto nemo his viris gloria præstitisset, sed eorum alter propter turbulentissimum tribunatum (ad quem ex inuidia fœderis numantini bonis iratus accesserat) ab ipsa rep. est interfectus. Alter propter perpetuam in populari ratione lenitatem morte voluntaria, se à seueritate iudicum vindicauit. Sed fuit uterque summus orator, atque hoc memoriâ patrū teste dicimus. Nam & Carbonis, & Gracchi habemus orationes nondum satis splendidas verbis, sed acutas, prudentiaque plenissimas. Fuit Gracchus diligentia Cornelia matris: à puero doctus, & Gracis literis eruditus. Nam semper habuit exquisitos ex Gracia magistros, inter eos iam adolescens Diophantem Mityleneum Græciæ temporibus illis difertissimum: sed & breue tempus ingenij augendi, & declarandi fuit.

N. N.

a. Notat Plutarchus in Gracchiæ tum fuisse κατὰ σκηματικῶν, ἐπιτομῶν οὐκ ἔχοντων, ἰδὲ τῆς λέξεως καὶ ἀπὸ τῆς διασκευῆς αὐτῶν ἑστῆσαν. Et mitem in miseratione excitanda summum artificem, ditione suauem, purum, & exquisitè elaboratum.

Caius